I 20 år har Venstres tidligere partisekretær holdt sin landsmødeberetning. Vi savner i dag Kurt Sørensen.

Kurt Sørensen var i ordets bedste betydning Venstres tjener. Sliddet kunne aldrig være for stort. Opgaven aldrig for lille. Kurt tog sig af det. Arbejdet blev gjort. Uden gebærder. Uden mange ord.

Der var mange, der søgte hans råd, og derfor blev han så uvurderlig en rådgiver, ikke bare for fire parti- formænd, men for hver eneste, hvis hjerte bankede for den liberale sag.

Venstre uden Kurt Sørensen er svært at forestille sig. Han var en institution.

Skriftlig, trykt landsmødeberetning.

Til dette års landsmøde i Venstre har vi fremlagt en skriftlig beretning. Den er trykt og ligger omdelt i landsmødedeltagernes mapper. Heri gennemgås årets aktiviteter i Landsorganisationen. Ikke alt er kommet med. For så kunne vi ikke klare os med 36 sider.

Jeg vil gøre opmærksom på, at den trykte beretning indgår også i dette punkt på landsmødets program om partisekretærens beretning for året 1984/85, da min mundtlige beretning kun delvis omtaler indholdet i den trykte beretning.

Venstre - Danmarks stærkest organiserede parti.

For første gang i flere år kan vi i år komme til landsmødet og fortælle om fremgang i medlemstallet. Fremgangen er ganske vist ikke stor, men det vigtige er, at nedgangstendensen er brudt og nu er vendt til fremgang. Venstre er fortsat så ubetinget Danmarks stærkest organiserede parti. Med nettomedlemstilgangen på 500 er medlemstallet nu 87.461 medlemmer.

Flere end de 1.345 medlemmer af landets kommunalbestyrelser og flere end de 92 medlemmer af amtsrådene, når muligheden byder sig ved det forestående amts- og kommunalvalg.

Det vil kun være rimeligt og retfærdigt.

Når det nu i så høj grad er Venstres folk, der udfører arbejdet og sørger for, at det enkelte menneske ikke bliver tromlet ned i et centralistisk styre. Flere end 22 folketingsmedlemmer, når vi om godt et par år for første gang meget længe skal have folketingsvalg efter en fuld valgperiode.

Når det nu i så høj grad er Venstres folk, der er arkitekterne bag den politik, der på 3. år har bragt Danmark fra afgrundens rand til et samfund i fremgang.

Når det nu er så dejligt at være liberal.
Når vi nu ser, at tingene går vores vej.
Når vi nu ved, at vi allerede i dag forholdsmæssigt er flere end de andre og derfor må have kræfter til at udrette mere.
Folketingsvalget sidste år var et godt eksempel på, hvad vi samlet er i stand til at præstere, når vi sætter os et mål og har viljen til at nå det.
Hvad vi gjorde dengang, kan vi naturligvis gøre igen.
Ti amter kan melde om fremgang. Det er Vejle, Ringkøbing, Århus, Roskilde, Sønderjylland, Viborg, Bornholm, Fyn, Hovedstaden og København.
Der er endvidere 56 kredse, som til dette landsmøde kan melde om fremgang.
Venstres organisationsprocent er stadig Danmarks højeste på 21,54 i (C = 6-7 % og A = 9-10 %).
På Øerne er organisationsprocenten 19.0 og i Jylland på 23.17. 3 kredse har en organisationsprocent på over 35. Det er: Nykøbing Sjælland, Rødding og Morsø.
Medlemskampagne.
Medlemsfremgangen i 1984 skal tilskrives den store indsats, som er ydet af vore foreninger. Der er lagt en meget arbejdskrævende indsats for dagen. Det at tegne nye medlemmer er nemlig en stor opgave. Det kræver planlægning og det kræver arbejdskraft.
Til brug for medlemskampagnen har Landsorganisationen fremstillet forskellige materialer, som kan benyttes eller tjene som inspiration. Disse materialer er blevet brugt meget flittigt.
Også i 1985 har der været ført en intensiv medlemstegning og selvom vi først senere kan gøre resultatet op - det bliver til landsmødet i 1986 - så tyder meget på, at vi også til den tid kan berette om fortsat fremgang.
I 1985 har vi fulgt arbejdet i foreningerne med hensyn til medlemstegning meget nøje, og formanden har i samarbejde med Sekretariatet med et par måneders mellemrum gennemgået situationen i hver enkelt forening. Vi har fra kredsformændene fået indberetninger om arbejdet med at tegne nye medlemmer, og vi har været meget glade herfor, fordi de har givet os et billede af, hvor der er problemer, og hvor vi kan hjælpe. Der er endnu tid til at tegne medlemmer i 1985. Interessen for kommunevalget skulle give muligheder for endnu at sikre foreningerne nye medlemmer.

Vi er i øjeblikket ved at overveje medlemstegningen til næste år. To ting skal fremhæves. For det første, at vi gennem medlemspleje skal sørge for at gentegne vore gamle og nye medlemmer. For det andet skal vi søge at inddrage medlemmerne - hvert enkelt medlem - i tegning af nye medlemmer. Formanden nævnte sidste år, at hvis blot hvert enkelt medlem tegnede et nyt medlem - jo så ville vi ikke være 90.000 medlemmer, men 180.000 medlemmer. Sekretariatet vil i løbet af efteråret forberede indsatsen i 1986.

Medlemstegningen viser, at fremgangen er forholdsvis størst i de store byområder. Det gælder København, Aarhus og Aalborg.

Det er en positiv udvikling, som viser, at vi støt, og roligt vinder indpas i de områder, som ikke traditionelt har været vore stærke bastioner.

Venstres indsats.

Det er sjældent, at den indsats som ydes af Venstres mange tillidsfolk, kommer på avisernes forsider.

Ofte er medierne prægede af smågruppers aktiviteter, og man får ofte fornemmelsen af, at det er smågrupper, der regerer dette land.

Ikke desto mindre er det det arbejde, som ydes af Venstres medlemmer i lokalsamfundene, der er med til at præge udviklingen i det danske samfund.

Det daglige slid. Den daglige entusiasme. Det politiske og organisatoriske arbejde, som er en forudsætning for, at Venstre er en stærk og indflydelsesrig faktor i det danske samfund.

Det er derfor berettiget i en landsmødeberetning at sige tak for god indsats for Venstre. Uden dette engagement ville Venstre ikke have samme styrke.

Den indsats, der ydes i Venstres mange foreninger, er ulønnet og baseret på frivillighed. Den er båret af troen på, at det liberale samfund vil stimulere og aktivisere borgerne og give ansvar og indflydelse til det enkelte menneske og den enkelte familie til gavn for helheden.

Lad os lykønske hinanden med den gode indsats for Venstre og lad os sætte nye mål for de kommende år.

Vi i landsorganisationens sekretariat vil give tilsagn om at bistå vore mange foreninger så langt vore muligheder, evner og økonomi tillader.

Venstres økonomi.

Venstres mange foreninger lever på beskedne medlemsbidrag og udnytter hver

eneste krone meget effektivt. Det er vi simpelt hen tvunget til. Vi kan ikke tvangsudskrive store midler. Vi råder kun over de midler, som mennesker frivilligt ønsker at støtte vort arbejde med.
Fornylig kunne vi læse i en avis, at Socialdemokratiet måtte nedskære deres budgetterede interne tillidsmandsuddannelse til 4 millioner kroner.
4 millioner kroner. Alene til tillidsmandsuddannelsen. Det er halvdelen af vort samlede budget for 1985. Hvilke beløb har de dog ellers til rådighed!
Venstre holder skruen i vandet med sin beskedne økonomi og vi synes, at vi får meget ud af vore ressourcer. Men vi må fortsat være meget økonomisk bevidste.
Det er vore ministre i regeringen. Det er vore kommunalbestyrelsesmedlemmer i kommunerne, og det er vi på Landsorganisationens Sekretariat. Sådan skal det også være.
Vi må ofte give afkald på løsningen af mange opgaver, som det ellers havde været rigtigt og fornuftigt at gå i gang med. Opgaver, som vi bare ikke økonomisk magter.
Man kan i den forbindelse blot nævne et egentligt medlemsblad.
Vi ved, at SiD har bevilget 180 millioner kroner til en kampagne mod regeringen. De vil købe sig til magt og indflydelse.
Vi ved ikke, om den kampagne lykkes. Vi ved derimod kun alt for godt, at firkløver-regeringens partier både hver for sig og samlet økonomisk er afskåret fra at give svar på tiltale.
I Venstre ser vi med uro på den situation. Vi tror, at uligheden i muligheder for at påvirke meningsdannelsen i det lange løb kan vise sig farlig.
Farlig ikke blot for Venstre og ikke blot for firkløver-regeringen men farlig for landet.
Vi tror ikke som SiD, at man kan købe vælgerne. Dertil er den danske befolkning for veloplyst. Vi tror, at det er resultater og argumenter, der er afgørende. Ikke desto mindre koster det penge at drive politisk oplysningsarbejde, og jeg skal derfor opfordre endnu flere mennesker til at bidrage med et beløb' - stort eller lille - til vort arbejde med at oplyse om Venstre og Venstres politik.
Venstres organisatoriske arbejde.
På hovedbestyrelsesmødet den 17. august 1985 indledtes en drøftelse af Sekretariatets arbejde. For et politisk parti er det af stor betydning, at der i organisationen er enighed om dels de opgaver, der skal løses og dels måden, hvorpå de skal løses.

Venstre består af 991 foreninger, der igen er fordelt på 104 kredsorganisationer. Dertil kommer 149 samarbejdsudvalg og 17 amtsorganisationer. Regner vi med en gennemsnitsbestyrelse på 7 i vore foreninger, så vil antallet af bestyrelsesmedlemmer i vort organisationsapparat være over 8.000.
Hertil kommer en række udvalg, hvor der sidder ca. 2.000 medlemmer. Vi har knap 100 folketingskandidater, 400 kandidater til amtsrådsvalget og 5.000 kandidater til kommunevalget.
Venstres stærke organisationsapparat med de mange foreninger er det mest værdifulde i vor organisation. Det er grundstammen i vort arbejde. Vor fælles indsats i de kommende år må være at styrke de enkelte foreninger. Styrke den politiske aktivitet og styrke det organisatoriske arbejde.
Når mennesker melder sig ind i en Venstreforening og derigennem støtter vort arbejde, så gør de det, fordi de er enige i vore holdninger.
Vi står ikke for 10 konkrete politiske krav. Vi står ikke for noget, som vi kun fører frem på politiske møder - og som vi lægger fra os privat.
Vi har en holdning, som præger vort liv og vor hverdag. Holdning er ikke noget, vi ifører os i særlige politiske sammenhænge. Det er noget, vi hele tiden har med os.
Vi oplever i foreningsarbejdet et fællesskab - en glæde ved at arbejde sammen - eller ved blot at være sammen.
En vej til styrkelse af vort foreningsarbejde er derfor at arbejde med de ting, som forener.
Det kan f.eks. være at støtte den nedlægningstruede brugsforening eller købmand. Det kan være at hjælpe den lønmodtager, der har mistet sit arbejde, fordi han ikke ville være medlem af en bestemt fagforening. Det kan være, fordi vi vil sikre børnene en legestue.
Det er ikke nok, at vi siger pæne ting. Vi skal i handling vise, at vi gør noget ved det. Lad os i handling vise, hvad vi står for. At vi ønsker at hjælpe den enkelte, og at vi er oprigtigt optaget af hans eller hendes problemer!
Bestyrelsens opgave.
Det er bestyrelsernes opgave at inddrage medlemmerne i arbejdet med aktiviteterne. Det giver arbejdsglæde, optimisme og gå-på-mod.
Vi har i årets løb set mange fremragende initiativer landet over. Der arbejdes med stor opfindsomhed. Det er også nødvendigt, at vi til stadighed fornyer os og er

opmærksomme på udviklingen.
Bestyrelserne har ansvaret for, at vore tillidsfolk, bestyrelsesmedlemmer og kandidater får en uddannelse, der gør dem rustede til at tage udfordringerne op.
Den side af vort organisatoriske arbejde må bestyrelserne tage meget håndfast på og lægge planer for.
Folketingskandidaterne er centrale i Venstres politiske arbejde. De er vore frontspidser. Måske er det et ensomt job at være folketingskandidat. At arbejde på politiske møder. Skrive artikler. Føre sig frem. Venstres folketingskandidater skal formidle Venstres politik. De skal, som det hedder i moderne sprogbrug, sælge vore budskaber.
Det er en udfordring - en spændende udfordring - som de har påtaget sig. Og som mange af dem løser på en meget fin måde. Det er imidlertid ikke kun den enkelte, der skal sælge sig selv. Det er holdet, der skal sælge helheden, sælge partiet, sælge ideologien.
Forkyndelsesfriheden er ikke kun kirkeministerens bord. Boliglovgivningen er ikke kun Anders Fogh Rasmussens. EF udenrigsministerens. Fremskaffelse af lære- og praktikpladser undervisningsministerens.
Sociallovgivningen socialministerens. Det er alles sag!
Vi skal alle deltage i arbejdet med at præsentere Venstres politik igen og igen og igen.
Vore folketingskandidater skal have fuld opbakning fra organisationsside i deres arbejde. Foreninger og kredse må inddrage kandidaterne i arbejdet i videst muligt omfang og kandidaterne må være aktive med at skrive artikler, læserbreve, holde møder, deltage i kurser og konferencer og iøvrigt ikke lade en lejlighed gå fra sig til at markere Venstres holdninger, Venstres mål og Venstres indsats.
Landsorganisationens Sekretariat vil i den kommende tid arbejde med spørgsmålet om, hvorledes vi giver vore kandidater den bedste uddannelse, og på hvilken måde og med hvilke midler, vi bedst sikrer dem rimelige og tilfredsstillende arbejdsvilkår.
Pjecer, debatoplæg, konferencer og kurser.
Landsorganisationen har i det forgangne år udarbejdet mange pjecer og debatoplæg. Der har været meget stor interesse i vore foreninger for at benytte disse materialer. Det er også meningen. Jeg vil i den forbindelse nævne serien med vore ministerpjecer, hvor de enkelte ministre har givet deres bud på udviklingen inden for

deres respektive område.
Som det nyeste skud på stammen har vi udsendt to skolehæfter om det forestående kommunevalg til brug i folkeskolens- og andre undervisningsinstitutioners undervisning i samfundsforhold. Disse oplæg blev udsendt til over 3000 skoler.
Vi er blevet glædeligt overraskede over, hvor positivt det er blevet modtaget. I den første uge efter udsendelsen modtog vi bestilling på over 8.000 eksemplarer, og den udvikling er fortsat.
Vi har i årets løb afholdt mange kurser og konferencer. Der kan stadig samles mange deltagere til vore aktiviteter. En nærmere beskrivelse af vort kursus- og konference arbejde fremgår af den trykte årsberetning, hvor der også indgår rapporterne fra vore faste udvalgs arbejde.
Vi må fra landsorganisationens side i de kommende år arbejde for at sikre, at der altid er materialer til rådighed for det lokale uddannelses- og konferencearbejde. Vi må nemlig erkende, at det er dyrt for deltagere i konferencer og kurser at tage til landsdækkende arrangementer. Vor økonomi tillader os nemlig ikke at betale rejsegodtgørelse - for ikke at tale om tabt arbejdsfortjeneste. Vore medlemmer må selv bekoste udgifterne ved deltagelse. Derfor vil en styrkelse af lokale eller regionale arrangementer sikre stor deltagelse, fordi rejseudgifter og den tid, der skal bruges, bliver mere overskuelig.
Ideologidebatten skal være Venstres kendemærke.
I februar måned blev der megen postyr i den offentlige debat over, at Venstres folketingsgruppe havde nedsat et perspektivudvalg, som skulle komme med forslag til de kommende års liberale politik. Udvalget skulle komme med forslag til Venstres ministre og til regeringen som helhed, forslagsom kunne inspirere til nye initiativer.
Samtidig udsendte Landsorganisationen debatoplægget: Fra velfærdsstat til velfærdssamfund. Dette debatoplæg lægger op til et opgør med den forkromede velfærdsstat - den socialdemokratiske model - og lægger hovedvægten på at give "det offentlige" et mere menneskeligt og individ-orienteret præg.
Den debat, der opstod, overraskede de fleste Venstrefolk ved sin heftighed og uforsonlighed. Det at have en ideologi, en holdning blev nærmest mistænkeliggjort og i hvert fald fornemmedes en stor frygt for, hvad det nu kunne føre til.
Ja, gemytterne kom så meget i kog, at det i det gode samarbejdes navn blev nødvendigt at tage et skridt tilbage for at få sindene bragt i ro.

Men hvad er politik, hvis det ikke er holdning? Hvorfor skulle vi deltage i det politiske liv, hvis ikke vi kunne besvare spørgsmål om, hvorfor vi vil blande os.
Politik er nemlig ikke videnskab - noget, der kan slås op i tabeller og udregnes på EDB-maskiner. Politik er holdning og menneskesyn tilsat vilje og viljestyrke til at ændre tingene.
For os er det derfor vigtigt hele tiden at diskutere vor målsætning, vore holdninger og at sammenholde det med de opnåede resultater. Kommer vi gennem vort arbejde nærmere et liberalt samfund eller gør vi det ikke?
Vi er også politiske håndværkere, og vi vil gerne erkende, at vi gennem vore politiske handlinger og gennem afstemninger i f.eks. Folketinget ikke hver dag præsterer resultater, der gavner det liberale Danmark. Men vor målsætning og vor kurs skal der ikke herske tvivl om. Nogle gange lykkes vi - andre gange går det ikke. Men så afventer vi en ny lejlighed til at flytte de liberale hegnspæle.
Som organisation må vi foretrække, at vælgerne kender vore holdninger, så ved de nemlig, hvordan vi vil stille os i de konkrete sager, som vil dukke op. Var vi alene pragmatikere og holdningsfornægtere, så vil vi jo ikke selv få indflydelse på udviklingen, men alene lade os drive med af nuets tilfældigheder.
Jeg synes, at vi skal være glade for, at ideologidebatten trives i Venstre. Derfor udsendte vi også debatoplægget "Fra velfærdsstat til velfærdssamfund", som i de kommende måneder skal danne rammen om debat- og studiekredsarbejde i Venstres mange foreninger og blandt andre interesserede.
I februar 1986 vil vi afholde en stor landskonference, hvor resultaterne af dette arbejde fremlægges. Forårsmånederne i 1986 vil vi så bruge til at udarbejde et egentligt oplæg, som kan danne rammen om én eventuel behandling på vort landsmøde i 1986.
Der skal lyde en kraftig opfordring til at sætte skub i dette arbejde, sådan at debatten vil rulle videre over hele landet. Mangeforeninger er allerede i gang og andre har planlagt arbejdet, liberalt. Vi kender vilkårene for gennemførelsen af den praktiske politik i Folketinget, men vi ved også, at vore repræsentanter står fast forankret i en liberal livsholdning.
Kommunevalget den 19. november 1985 er den næste store udfordring.
Alle Venstres foreninger har i det forløbne år målrettet arbejdet på kommunal- og amtsrådsvalget den 19. november 1985. Venstre er det nære samfunds parti, og vi står meget stærkt lokalt. Det gør vi, fordi vi i mange, mange år har udført et stort og

gavnligt arbejde for det nære samfund, og fordi vi er repræsenteret af dygtige og solide folk, som er kendt og respekteret.
Der tales meget om statsminister-effekt i dansk politik, og på lokalt plan er vi repræsenteret af mange "statsministre", som nok skal vide at give Venstre et fint valg.
Vi går til kommunevalget i fuld vished om, at vore folk har ydet og i fremtiden vil yde en stor indsats på det kommunale felt - for det nære samfund og for indflydelse til borgerne.
For Landsorganisationen betyder de kommunale valg, at vi naturligvis træder mere i baggrunden. Det er i de enkelte kommuner, der udarbejdes handlingsprogrammer, planlægges valgkamp, holdes møder. Anderledes kan det ikke være, fordi situationen varierer meget over hele landet. Nogle steder har vi borgmesterpost og måske flertal, og andre steder sidder vi i opposition.
Landsorganisationen har udarbejdet en del materiale til brug i vore foreningers arbejde med kommunevalget. Det drejer sig om valghåndbog, debatoplæg om handlingsprogrammer og vi udsender kommunale valgbreve til de nuværende medlemmer i de kommunale råd og til opstillede kandidater. Efter sommerferien er udsendelsen af de kommunale valgbreve intensiveret, så vore kandidater står godt rustede i valgkampen.
Valget til Folketinget i 1984 viste, at vi kan opnå store resultater, når vi alle går ind i en målrettet indsats. Derfor vil valget til november vise, at vi igen befæster vor stilling som et stort og stærkt kommunalt parti.
De sidste måneder inden valget skal bruges til en koncentreret indsats for Venstre i hver eneste kommune og hvert eneste amt.
Vore medlemmer skal være vore ambassadører, og de skal alle inddrages i arbejdet for at sikre Venstre et godt valg.
EF.
Venstre er et europæisk parti. Det manifesterede vi i valgkampen til Europa-Parlamentet sidste år, og det skal vi blive ved med.
I europæisk sammenhæng kommer Danmark til en korsvej i første halvår af 1986. På det tidspunkt skal det besluttes, om de 12 EF-lande skal forstærke samarbejdet eller, om Danmark skal gå enegang og slæbe efter.
Det er nemlig ikke sådan, at de 11 andre p.g.a. medlidenhed med Danmark vil afstå fra at udbygge deres samarbejde. De handler. Tilbage sidder vi og sejler på trekvart -

halv - eller helt uden fart.
Vælger socialdemokraterne i den situation også at hælde deres hoveder til venstrefløjen i Danmark, så betyder det en totalt ændret international placering af Danmark, og det vil betyde, at Danmark bliver henvist til en andenklasses placering både økonomisk og politisk.
Vi må derfor arbejde for, at den situation ikke opstår.
I første halvår af 1986 vil EF-kommissær Henning Christophersen tage nogle regionale møder i Danmark, og de vil være overordentligt velegnede til aktiviteter.
Samtidig lægger vi i Landsorganisationen for med en stor EF-konference den 11. januar 1986. Herudover skal vi opfordre alle foreninger til også at beskæftige sig med EF. Ikke nødvendigvis ved særlige arrangementer, men sådan at der også på vore almindelige møder vil blive taget fat om EF-sagen.
Vi skal være beredte på, at dette spørgsmål meget vel kan gå hen og blive det dominerende politiske spørgsmål i 1986. Os gør det partimæssigt ikke noget. Vi er så suverænt det mest europæiske parti.
Derimod vil det give problemer for Socialdemokratiet at flirte med SF. Det er utroværdigt. Det er nationalisme af ringeste skuffe. Og det vil skade Danmarks interesse.
Lad os hjælpe dem ud af den suppedas ved at markere, at der i den danske befolkning er mange, som kan se længere end til egen næsetip.
Vort mål må være, at EF-spørgsmålet skal være en naturlig bestanddel af vore interesseområder, og derfor skal det også indgå som en naturlig bestanddel i vore foreningers politiske og organisatoriske liv.
Vore to medlemmer af Europa-Parlamentet Tove Nielsen og Jørgen Brøndlund Nielsen er medlemmer i den liberale gruppe i Europa-Parlamentet og Venstre er medlem af sammenslutningen af de liberale partier i EF-landene, ELD, som den hedder. Her samarbejder vi partierne imellem med konkrete opgaver, men ikke mindst finder der her en meget nyttig erfaringsudveksling sted om EF-spørgsmål. Det er interessant at erfare, hvorledes der arbejdes i politiske partier i andre lande. Jeg deltager selv med mellemrum i møder i ELD, og jeg kan forsikre, at man genkender mange fælles problemer og mange fælles måder at gribe problemerne an på.
Som et konkret udslag af samarbejdet holdtes i april måned et møde for ministre og partiledere i de liberale partier i Europa. Mødet afholdtes i København og det samlede

stor deltagelse.
VU.
Venstres Ungdom fik på sit landsstævne i slutningen af juni ny formand og ny næstformand.
Formand blev Lars Møller-Sørensen, Kolding, som var næstformand, og ny næstformand blev Lars Chr. Lilleholt, Odense. Vi lykønsker dem, og byder dem velkommen til et godt og tillidsfuldt samarbejde med Venstre.
Til vore foreningsformænd og bestyrelsesmedlemmer skal lyde en opfordring til at inddrage VU i samarbejdet. Venstre behøver de unge i det organisatoriske og politiske arbejde.
Der skal ligeledes lyde en tak til VUs afgåede formand Jens Skipper Rasmussen, som vi har haft et fint samarbejde med.
Venstres folketingsgruppe og VU udarbejdede i vinterens løb et fælles ungdomspolitisk program "Det er dejligt at være ung - i et liberalt samfund". Oplægget udsendtes i fællesskab af Venstre og VU. Lad os fortsætte ad den vej.
LOF.
I arbejdet med at oplyse om det liberale samfund arbejder LOF utrætteligt. LOF yder en meget væsentlig indsats og virksomheden øges år for år. Det er vi meget glade for. Vi skal udtrykke vor anerkendelse til LOFs formand Povl Brøndsted og forretningsfører Ole Balling, og vi vil istemme deres ønske om, at der i alle kommuner bliver oprettet afdelinger under LOF.
Der skal ikke være hvide pletter på Liberalismens Danmarkskort. Samtidig vil jeg lykønske LOF med 40 års jubilæet, som fejres næste weekend.
Venstres folketingsgruppe og Sekretariatet på Christiansborg.
Landsorganisationen har i år som tidligere haft et nært samarbejde med Venstres folketingsgruppe og Sekretariatet på Christiansborg. Uden den gensidige tillid, som må og skal være til stede vil vort arbejde ikke lykkes.
Folketingsgruppens medlemmer udarbejder debatoplæg, artikler, baggrundsmaterialer, deltager i kurser og konferencer og meget, meget mere.
Når vi ved, hvor arbejdskrævende alene arbejdet på Christiansborg er, så er vi glade og stolte over, at arbejdet for Landsorganisationen står deres hjerter så nært, at de altid yder en ekstra indsats.
En særlig tak skal gå til formanden for Venstres folketingsgruppe Ivar Hansen for

hans interesse for og engagement i Landsorganisationens forhold. Hans indstilling til vort arbejde er af uvurderlig betydning.

Jeg vil nu sige et par ord til Venstres formand, Uffe Ellemann-Jensen:

Kære Uffe.

Siden du overtog formandskabet i Venstre har vi alle lært dig bedre at kende. Og jeg må sige, at vor respekt for din person - for din dygtighed - og for dit venlige væsen stiger dag for dag. Den arbejdsbyrde, du har påtaget dig som formand for Venstre og som udenrigsminister, er så stor og belastende, at de færreste kan forestille sig det. Nu får jeg hver uge Uffes ugeplan time for time ugen igennem, og jeg kan forsikre om, at der ikke er megen tid til afslapning. Den er besat fra kl. 8 om morgenen til sent om aftenen.

Det er derfor med nogen vrede, vi i sommer så dig udskældt, fordi du i den ene uges ferie, du tog, kom lidt senere til Finland, og så var din ene uges ferie dog forkortet ned til fire dage!

Uffe, du skal have tak for din indsats for Landsorganisationen, og du skal have tak for din politiske indsats. Ikke mindst takket være din indsats er Danmark stadig respekteret blandt vore allierede og samarbejdspartnere. Selv om det ikke er misundelsesværdigt at skulle være den, der bringer budskab om uro i den hjemlige udenrigspolitik.

Vi er i Venstre stolte over din indsats.

Jeg tror, deltagerne i vort landsmøde deler denne opfattelse.